ฟังก์ชัน (Function)

ฟังก์ชัน ?

ฟังก์ชัน หรือ โปรแกรมย่อย คือ สิ่งที่สามารถถูก เรียกใช้งานซ้ำ ๆ ได้จากโปรแกรมส่วนอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น

- •ฟังก์ชัน printf
- •ฟังก์ชัน scanf

```
1 #include <stdio.h>
2
3 vint main(void) {
4 int n;
5 scanf("%d",&n);
6 printf("Hello World.\n");
7 return 0;
8 }
```

ข้อดีของฟังก์ชัน

- •ทำให้เกิดการแบ่งโค้ดเป็นส่วน ๆ ที่มีเป้าหมายการ ทำงานชัดเจน
- เรียกใช้งานซ้ำได้ และลดความซ้ำซ้อน
- อ่านเข้าใจ และแก้ไขได้ง่าย
- การทำงานเป็นอิสระ

ประเภทของฟังก์ชัน

- •พังก์ชันมาตรฐาน (Standard Function) เป็น ฟังก์ชันที่ Compiler มีมาให้อยู่แล้ว ถูกจัดเป็น หมวดหมู่ในไลบรารี่ต่าง ๆ ในการใช้งานต้องเรียกใช้ Include Directives
- •ฟังก์ชันที่ผู้เขียนโปรแกรมสร้างขึ้น (User-defined Function) เป็นฟังก์ชันที่ผู้เขียนโปรแกรมสร้าง ขึ้นมาใช้งานเองตามต้องการ

ฟังก์ชันมาตรฐาน (Standard Function)

ฟังก์ชันการคำนวณทางคณิตศาสตร์ #include <math.h>

ฟังก์ชัน	คำอธิบาย	
sin(x)	หาค่า sine ของ x โดย x เป็นเรเดียน	
sqrt(x)	หารากที่ 2 ของ x	
pow(x,y)	หาค่าของ x ยกกำลัง y	
log10(x)	หา logarithm ฐาน 10 ของ x	
abs(x)	ค่าสัมบูรณ์ของ x	

ฟังก์ชันมาตรฐาน (Standard Function)

ฟังก์ชันสำหรับข้อความ – #include <string.h>

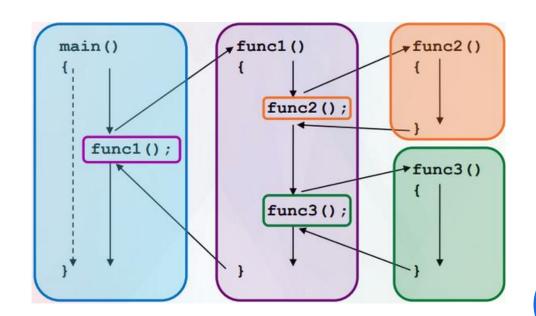
ฟังก์ชัน	คำอธิบาย	
strcpy(str1, str2)	คัดลอกข้อความจาก str2 ไปเก็บที่ str1	
strcat(str1, str2)	ต่อข้อความใน str1 ด้วย str2	
strncat(str1,str2,n)	ต่อข้อความใน str1 ด้วย str2 จำนวน n อักษร	
strcmp(str1, str2)	เปรียบเทียบตัวอักษรในข้อความ (case sensitive) ถ้า str1 = str2 จะได้ 0	
strlen(str)	หาความยาวข้อความ	

โปรแกรมการเรียกใช้ฟังก์ชันมาตรฐาน

```
output
     #include <stdio.h>
     #include<string.h>
                                      Hello C Programming.
     int main()
                                      str2 is string length = 20
                                      Process exited after 0.03667 secon
 5
         char str1[20]="Hello";
                                     Press any key to continue . . . _
 6
         char str2[20];
         int lenStr2;
8
         strcpy(str2,str1);
9
         strcat(str2, " C Programming.");
         printf("%s\n", str2);
10
11
         printf("str2 is string length = %d", strlen(str2));
12
         return 0;
13
14
```

ฟังก์ชันที่สร้างขึ้น (User-defined Function)

- สร้างครั้งเดียว เรียกใช้ได้หลายครั้ง
- ตัวแปรที่ประกาศในฟังก์ชัน มีขอบเขตการใช้งาน อยู่ในฟังก์ชันนั้นๆ
 - ฟ้งก์ชันที่สร้างขึ้น จะถูกเรียกใช้ด้วย main หรือ ฟังก์ชันอื่นได้


```
return_type function-name(type para-1, ..., type para-n)
    local variable-declarations;
           statement-1;
           statement-2;
           statement-n;
           return (value);
```

```
return_type function-name(type para-1, ..., type para-n)
     local variable-occlarations;
            statement-
                         • ไม่มีการคืนค่า เช่น void
            statement-
                         • มีการคืนค่า เช่น int , float
           statement-
            return (value);
```

```
return_type function-name(type para-1, ..., type para-n)
    local variable-declarations;
           statement-1;
           statement
                         ชื่อของฟังก์ชัน
           statement
           return (value);
```

```
return_type function-name(type para-1, ..., type para-n)
    local variable-declarations;
           statement-1
                               formal parameter
           statement-2
                          เป็นตัวแปรที่ใช้สำหรับรับข้อมูลที่
                           ส่งเข้ามา เพื่อนำมาประมวลผล
           statement-n
           return (value);
```

```
return_type function-name(type para-1, ..., type para-n) {
```

local variable-declarations;

statement-1; statement-2:

• • •

statement-n

เป็นการสร้างตัวแปรเพื่อใช้งาน ภายในฟังก์ชัน

return (value);

```
return_type function-name(type para-1, ..., type para-n) {
```

local variable-declarations;

```
statement-1; ชุดคำสั่งที่ภายใน หุดคำสั่งที่ภายใน ฟังก์ชัน statement-n; return (value);
```

```
return_type function-name(type para-1, ..., type para-n)
     local variable-declarations;
            statement-1;
            statement-2;
            statement-n;
                                   เป็นคำสั่งที่ใช้สำหรับคืนค่าออก
                                   จากฟังก์ชัน **หากฟังก์ชันไม่มี
            return (value);
                                    การคืนค่า ไม่ต้องใช้คำสั่งนี้
```

ตัวอย่างฟังก์ชัน

```
C main.c ≡ × +
                                                 C main.c > ...

    make -s

                                                  ∴ /main
     #include <stdio.h>
                                                  4
                                                  4 is even.
     int check_even(int n){
  4
       if(n%2==0)
         return 1;
  6
       return 0;
  9 v int main(void) {
 10
       int n;
       scanf("%d",&n);
 11
 12
       if(check_even(n))
         printf("%d is even.",n);
 13
 14
       return 0;
 15
```

ตัวอย่างการสร้างและเรียกใช้ฟังก์ชัน

ในการสร้างและเรียกใช้ฟังก์ชัน สามารถทำได้ดังนี้

```
main.c > ...
    #include <stdio.h>
    int check_even(int n){
      if(n%2==0)
        return 1;
 6
      return 0;
 9 √ int main(void) {
10
      int n;
11
      scanf("%d",&n);
12
      if(check_even(n))
13
        printf("%d is even.",n);
14
      return 0;
15
```

ตัวอย่างการสร้างและเรียกใช้ฟังก์ชัน

ในการสร้างและเรียกใช้ฟังก์ชัน สามารถทำได้ดังนี้

```
C main.c > f main
      int check_even(int n);
      #include <stdio.h>
  3
  4 √ int main(void) {
  5
        int n;
  6
        scanf("%d",&n);
        if(check_even(n))
  8
          printf("%d is even.",n);
  9
        return 0;
 10
 12 v int check_even(int n){
 13
        if(n%2==0)
 14
          return 1;
 15
        return 0;
 16
```

ต้นแบบฟังก์ชัน

• เราเรียกฟังก์ชันที่ถูกประกาศไว้ว่า ต้นแบบของฟังก์ชัน (Function Prototype)

```
    วิธีประกาศต้นแบบ คือ
ชนิดข้อมูล ชื่อฟังก์ชัน(พารามิเตอร์);
เช่น
    int max(int x, int y);
    double findCircleArea( double radius );
    int add_number(int x, int y);
```

ตัวอย่างการสร้างและเรียกใช้ฟังก์ชัน

ในการสร้างและเรียกใช้ฟังก์ชัน สามารถทำได้ดังนี้

```
C main.c > f main
                                         Prototype
      int check_even(int n);
      #include <stdio.h>
  3
  4 v int main(void) {
  5
        int n;
  6
        scanf("%d",&n);
        if(check_even(n))
  8
          printf("%d is even.",n);
  9
        return 0;
 10
                                           Definition
 12 v int check_even(int n){
 13
        if(n%2==0)
 14
          return 1;
 15
        return 0;
 16
```

ประโยชน์ของการประกาศและนิยามฟังก์ชันแยกกัน

```
C main.c > f main
                                       ทำให้เราสามารถ
      int check_even(int n);
                                     นิยามฟังก์ชันไว้ด้าน
     #include <stdio.h>
                                       ใต้ของจุดที่ทำการ
  3
  4 v int main(void) {
                                            เรียกใช้ได้
  5
        int n;
        scanf("%d",&n);
                                     จุดเรียกใช้ฟังก์ชัน
        if(check_even(n))
          printf("%d is even.",n);
  9
        return 0;
 10
                                            ฟังก์ชัน
 12 v int check_even(int n){
 13
        if(n%2==0)
 14
          return 1;
 15
        return 0;
 16
```

รูปแบบการรับ-ส่งค่าฟังก์ชัน

ฟังก์ชันสามารถรับ-ส่งค่าได้ 4 รูปแบบดังนี้

- ไม่มีการรับ-ส่งค่าใด ๆ ตัวอย่างเช่น void function_age (void)
- •รับค่าเข้าอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น void function_age (int n)
- ส่งค่ากลับอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น float function_age (void)
- รับค่าและส่งค่ากลับ ตัวอย่างเช่น float function_age (float n)

ตัวอย่างฟังก์ชันที่ไม่มีการรับ-ส่งค่าใด ๆ

```
C main.c > f main
     #include <stdio.h>
  3 void hello(void){
        printf("Hello World.\n");
  5
      }
  7 v int main(void) {
                                      output
        hello();
  8

    make -s

        return 0;
                                 ∴ ./main
                                 Hello World.
 10
```

ตัวอย่างฟังก์ชันที่รับค่าเข้าอย่างเดียว

```
C main.c > f main
     #include <stdio.h>
                                               output
  3 void hello(char n[]){

    make -s

                                          ∴ /main
        printf("Hello %s.\n",n);
                                          Hello C Programming.
  5
  7 v int main(void) {
  8
        char name[] = "C Programming";
        hello(name);
 10
        return 0;
 11
```

ตัวอย่างฟังก์ชันที่ส่งค่าออกอย่างเดียว

```
C main.c > f main
     #include <stdio.h>
                                              output
  3 v int getAge(void){

    make -s

        int age = 15;
  4
                                         ./main
  5
        return age;
                                        My name is Computer.
                                        Age : 15
  6
  8 v int main(void) {
  9
        int age;
 10
        printf("My name is Computer.\n");
 11
        age = getAge();
 12
        printf("Age : %d\n",age);
 13
        return 0;
 14
```

ตัวอย่างฟังก์ชันที่มีการรับและส่งค่า

```
C main.c > f getSum
      #include <stdio.h>
  2
      int getSum(int x,int y){
  4
        int sum = 0;
  5
        sum = x+y;
        return sum;
  6
  7
  8
  9 v int main(void) {
 10
        int n1, n2, s;
 11
        scanf("%d %d",&n1,&n2);
 12
        s = getSum(n1,n2);
 13
        printf("Sum is %d\n",s);
 14
        return 0;
 15
```

<u>output</u>

```
make -s./main10 20Sum is 30
```

กฎของการเรียกใช้ฟังก์ชัน

```
C main.c > ...
     #include <stdio.h>
                                     ฟังก์ชัน main เรียกใช้ A ได้
  3 \vee \text{int A(int x)}  {
        if(x > 0)
                                     ฟังก์ชัน main เรียกใช้ B ได้
          return 1;
  6
        else
          return 0;
  8
                                     ฟังก์ชัน B เรียกใช้ A ได้
  9
 10 \vee int B(int x)  {
 11
        return !A(x);
                                    ฟังก์ชัน A เรียกใช้ B ได้หรือไม่?
 12
 13
 14 v int main(void) {
 15
        int x;
 16
        scanf("%d", &x);
 17
        printf("Positive Integer = %d\n", A(x));
 18
        printf("Negative Integer = %d\n", B(x));
 19
        return 0;
 20
```

กฎของการเรียกใช้ฟังก์ชัน

- •ฟังก์ชัน main สามารถเรียกใช้ฟังก์ชันย่อยที่สร้างขึ้นได้
- •ฟังก์ชันย่อยที่สร้างขึ้น สามารถเรียกใช้ฟังก์ชันย่อยอื่น ๆ ได้
- ทั้งฟังก์ชัน main และฟังก์ชันย่อย เรียกฟังก์ชันอื่น มากกว่าหนึ่งก็ได้
- •ฟังก์ชันย่อยจะเรียกฟังก์ชันมาตรฐานได้ เช่น scanf และ printf เป็นต้น
- ฟังก์ชันย่อยสามารถเรียกใช้ฟังก์ชันตัวเองได้

พัก 15 นาที

พารามิเตอร์ (Parameter)

ฟังก์ชันที่มีการรับค่า สามารถแบ่งย่อยได้ตามลักษณะ ของพารามิเตอร์ที่ส่งให้ฟังก์ชัน ดังนี้

- Pass by Value เป็นการสำเนาค่าของ Actual parameter ไปใส่ไว้ใน Formal Parameter ดังนั้น หากค่าของ Formal Parameter เปลี่ยนไป จะไม่มีผลกับค่าใน Actual Parameter
- Pass by Reference เป็นการส่งตำแหน่งหน่วยความจำของ Actual parameter ให้กับ Formal Parameter ทำให้ Formal Parameter เสมือนเป็นตัวแปรเดียวกันกับ Actual Parameter

พารามิเตอร์ Pass by Value

```
#include <stdio.h>
                                        เรียกใช้ฟังก์ชัน power
    #include <stdlib.h>
                                        และส่งค่าตัวแปร x จาก
                        using the conso
                                         main ไปในตัวแปร x
 5□ int power(int x){
        x=x*x;
                                             ของ power
        return x;
                            *argv[])
10 	☐ int main(int argc, cha
11
        int x,pw;
12
        scanf("%d",&x);
        printf("x before c 11 power = %d\n",x);
13
14
        pw = power(x);
        printf("pw = %d\n",pw);
16
        printf("x after call power = %d\n",x);
17
        return 0;
```

Workshop การใช้งานฟังก์ชันแบบ Pass by Value

<u>ปัญหา</u> : Three Number

จงเขียนโปรแกรมรับตัวเลขจำนวนเต็ม a, b และ c ที่ไม่ซ้ำกัน

และ -1000 < a,b,c < 1000

<u>ผลลัพธ์</u>

บรรทัดแรก พิมพ์ตัวเลขที่มีค่ามากที่สุด บรรทัดที่สอง พิมพ์ตัวเลขที่มีค่าน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1		ตัวอย่างที่ 2	
ข้อมูลเข้า	ผลลัพธ์	ข้อมูลเข้า	ผลลัพธ์
42	514	100	100
-29	-29	25	25
514		49	

พารามิเตอร์ Pass by Reference

Pass by Reference เป็นการส่งตำแหน่ง
หน่วยความจำของ Actual parameter ให้กับ Formal
Parameter ทำให้ Formal Parameter เสมือนเป็นตัวแปร
เดียวกันกับ Actual Parameter

องค์ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำความเข้าใจ Pass by Reference

- ตำแหน่งหน่วยความจำ (Memory Address)
- ตัวแปร Pointer

ตัวอย่างฟังก์ชันรับค่าแบบพารามิเตอร์ Pass by Reference

```
C main.c > ...
     #include <stdio.h>
                                                 output
  2

    make -s

  3 √ void changeA(int *b){
                                           ∴ /main
        b=b+100;
                                           Before change a = 10
                                           After change a = 110
  5
  6
  7 √ int main(void) {
  8
        int a=10;
        printf("Before change a = %d\n",a);
 10
        changeA(&a);
 11
        printf("After change a = %d\n",a);
 12
        return 0;
 13
```

ชนิดของตัวแปรในฟังก์ชัน

ชนิดของตัวแปรแยกตามขอบเขตการทำงาน

- ด้วแปรชนิด Global Variable เป็นตัวแปรที่ประกาศไว้ นอกฟังก์ชัน อยู่ส่วนหัวโปรแกรม สามารถใช้ได้ทุกที่ ทุก ฟังก์ชันในโปรแกรม
- ตัวแปรชนิด Local Variable ถูกสร้างขึ้นภายในฟังก์ชัน การเปลี่ยนแปลงจะมีผลภายในฟังก์ชันเท่านั้น หากมีชื่อซ้ำ กับ Global variable จะถือว่าเป็นคนละตัวแปรกัน ตัว แปรประเภทนี้ เมื่อโปรแกรมออกจากฟังก์ชันจะถูกทำลาย

ตัวแปรชนิด Global Variable

```
C main.c > ...
      #include <stdio.h>
                                ตัวแปร num เป็น Global Variable
     int num = 10;
  4 ∨ void changeNum(void){
                                                  output
        num = num + 20;

    make -s

                                                ./main
  7 v int main(void) {
                                               Before: num = 10
                                               After: num = 30
  8
        printf("Before: num = %d\n",num);
        changeNum();
 10
        printf("After: num = %d\n",num);
 11
        return 0;
 12
```

ตัวแปรชนิด Local Variable

```
C main.c > f main
      #include <stdio.h>
  2 v int sum(int num1, int num2){
                            ตัวแปร sum เป็น Local Variable
  3
        int sum;
  4
        sum=num1+num2;
        return sum;
  6
  7 v int main(void) {
                              ตัวแปร x,y เป็น Local Variable
  8
        int x,y;
        scanf("%d", &x);
  9
 10
        scanf("%d", &y);
 11
        printf("Sum is %d\n",sum(x,y));
 12
        return 0;
 13
```

การส่งอาร์เรย์เป็นพารามิเตอร์ให้กับฟังก์ชัน

Array มีขนาดใหญ่เล็กแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับผู้เขียน โปรแกรมเป็นผู้กำหนด ดังนั้นในหลายภาษาคอมพิวเตอร์ (รวมถึงภาษา C) กำหนดให้กลไกการส่ง Array เข้าไปทำงาน ในฟังก์ชันอยู่ในรูปแบบ Pass by Reference ทั้งนี้เนื่องจาก

- •ประหยัดพื้นที่หน่วยความจำ (ไม่ต้องจอง หน่วยความจำขึ้นอีก 1 ชุดที่มีขนาดเท่ากับ Array ที่ เป็น Actual Parameter)
- •ลดการประมวลผล CPU ในการสำเนาข้อมูลจาก Actual สู่ Formal Parameter
- •ลดการประมวลผล CPU ในการส่งค่า Array ทั้งชุด ออกจากฟังก์ชัน (กรณีที่ต้องการส่ง Array ที่ส่งเข้าไป กลับมาประมวลผลต่อ)

ตัวอย่าง ฟังก์ชันที่รับค่าเป็นอาร์เรย์

```
C main.c > ...
      #include <stdio.h>
                                       พารามิเตอร์เป็นชนิด Array
  2 void exchangeYen(float yen[]){
  3
        int i;
  4
        printf("***Yen After exchange Thai Baht***\n");
       for(i=0;i<3;i++){
                                                            output
  6
          printf("%.2f\n", yen[i]*4.09);
                                                   50.00
  8
                                                   100.00
                                                   200.00
  9
                                                   ***Yen After exchange Thai Baht***
                                                   204.50
 10 v int main(void) {
                                                   409.00
 11
                                                   818.00
        float baht[3]={50,100,200};
 12
        int i;
 13
        printf("***Thai Baht Before exchange Yen***\n");
 14 🗸
        for(i=0;i<3;i++){
 15
          printf("%.2f\n",baht[i]);
 16
                                       ส่งพารามิเตอร์ Array ให้ฟังก์ชัน
 17
        exchangeYen(baht);
 18
        return 0;
 19
```

ฟังก์ชันที่รับค่าเป็นอาร์เรย์ Pass by Reference

```
#include <stdio.h>
                                  พารามิเตอร์เป็นชนิด Pointer
    void print(int* arr,int n)
 3 🖃
         int i;
4
        for (i = 0; i < n; i++)
            printf("%d\t",arr[i]);
9
                                                          <u>output</u>
    void add10(int* arr,int n)
10 -
                                    *****Before call add10****
11
        int i;
                                                                 5
                                                                         6
12
        for (i = 0; i < n; i++)
                                   *****After call add10****
13
           arr[i]+=10;
                                                  13
                                                          14
                                                                 15
                                                                         16
                                                                                 17
                                                                                        18
14
                                   Process exited after 0.008557 seconds with return value 0
15
                                   Press any key to continue . . .
16
    int main()
17 🗔
18
         int arr[] = { 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 };
         int n = sizeof(arr) / sizeof(arr[0]);
19
         printf("******Before call add10*******\n");
                              ส่งพารามิเตอร์ Array ให้ฟังก์ชัน
         print(arr,n);
22
         add10(arr,n);
         printf("\n*****After call add10******\n");
23
         print(arr,n);
24
         return 0;
```

ฟังก์ชันเรียกซ้ำ (Recursive Function)

- เป็นฟังก์ชันที่สร้างขึ้นเอง โดยภายในฟังก์ชันจะ มีการเรียกชื่อของตัวเองซ้ำ ๆ
- เป็นฟังก์ชันที่ใช้เมื่อคำตอบสามารถหาแบบต่อเนื่องกัน
- ฟังก์ชันแบบเรียกตัวเองแบบนี้ จะต้องมีจุดที่ให้ออกจาก ฟังก์ชันได้

ฟังก์ชันเรียกซ้ำ (Recursive Function)

ตัวอย่างเช่น

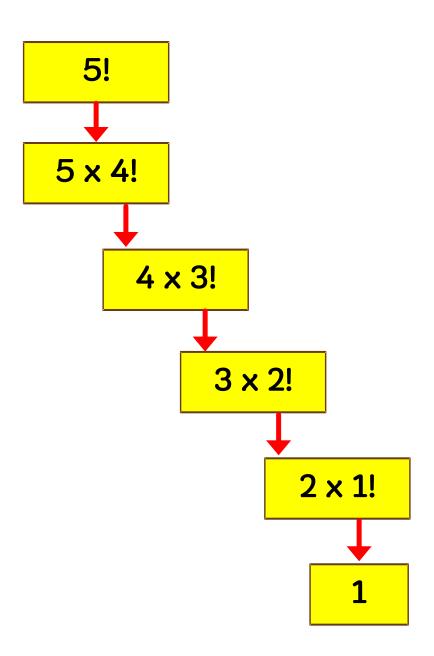
 $N! = N \times (N-1) \times (N-2) \times ... \times 3 \times 2 \times 1$ recursive จะถูกรียกซ้ำจนเมื่อ N=0 จะได้ว่า 0! = 1

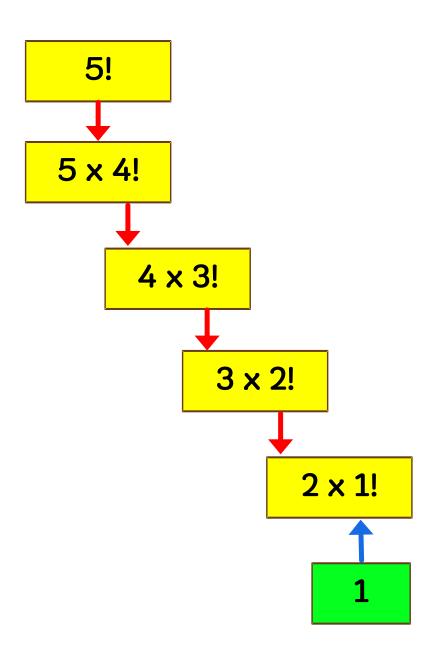
เช่น แสดงการหา 5! = ?

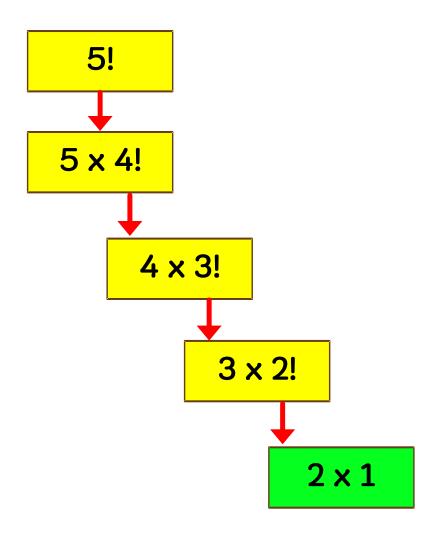
$$5! = 5 \times 4!$$
 $4! = 4 \times 3!$
 $3! = 3 \times 2!$
 $2! = 2 \times 1!$
 $1! = 1 \times 0!$

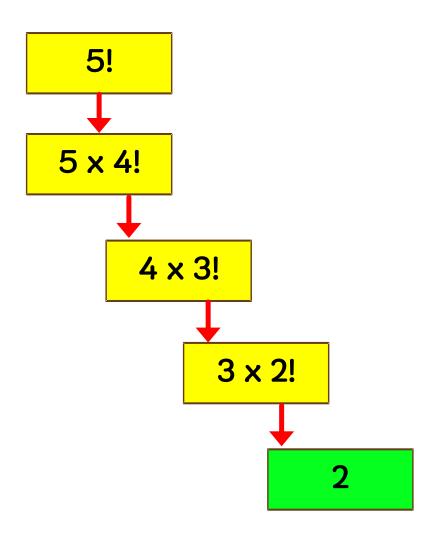
สามารถเขียนได้เป็น

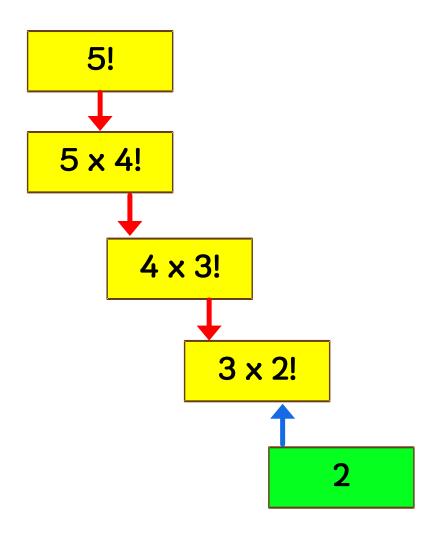
 $N! = N \times (N-1)!$

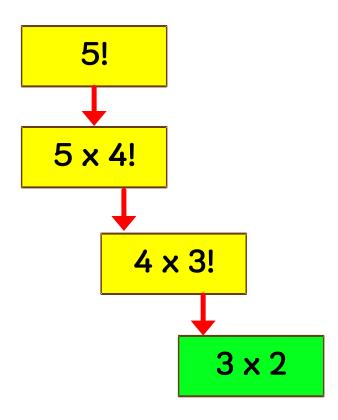

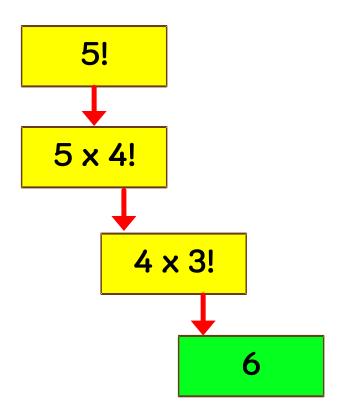

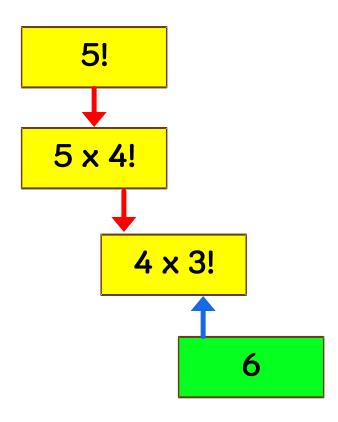

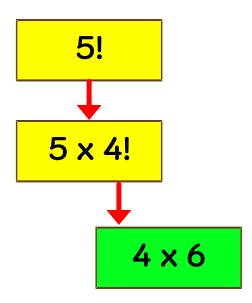

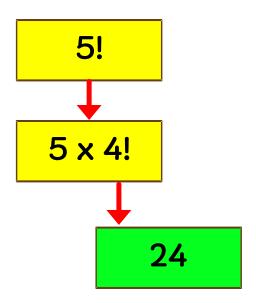

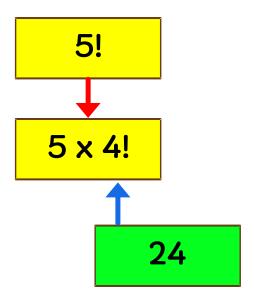

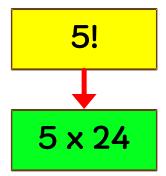

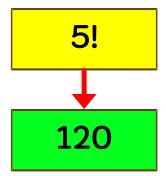

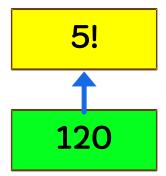

5! = **120**

ตัวอย่างฟังก์ชัน Recursive Function

```
output
     #include <stdio.h>
                                           Result is 120
     int factorial(int n)
                                           Process exited after 2.856
4 -
                                           Press any key to continue .
5
         if(n==1)
 6
             n=1;
         else
             n=n*factorial(n-1); เรียกฟังก์ชันตัวเองซ้ำ
9
         return n;
10
11
12
     int main()
13 -
14
         int n, result=0;
         scanf("%d",&n);
15
         result = factorial(n); (เรียกใช้งานฟังก์ชันจาก main
16
         printf("Result is %d", result);
17
         return 0;
18
```

Workshop การใช้งาน Recursive Function

<u>ปัญหา</u> : recursive number

จงเขียนโปรแกรมรับตัวเลขจำนวนเต็ม n ที่ 2 < n

< 100 และเรียกใช้ฟังก์ชันแบบ Recursive เพื่อทำการหา ผลบวก

<u>ผลลัพธ์</u>

มี 1 บรรทัด เป็นผลลัพธ์จากการเรียกใช้ฟังก์ชัน

<u>ตัวอย่าง</u>

ตัวอย่างที่ 1	
ข้อมูลเข้า	ผลลัพธ์
5	15

ตัวอย่างที่ 2	
ข้อมูลเข้า	ผลลัพธ์
50	1275

ตัวอย่างที่ 3	
ข้อมูลเข้า	ผลลัพธ์
100	5050

तर्व रिक्

